

55. Klosterrovvet.

MELODI.
Översikt.

a. IÅ, Nyl. III, 51. (C)	publ. Några prof n:r 4; även MU, S.L.S. 19, 826. (D)
b. PA, S.L.S. 16, 219. (B)	g. PA, S.L.S. 16, 213. (B)
c. FB, I.N.E. Saml. O. A.	h. SN, S.L.S. 204, 285; även I.N.E. Saml. O. A.
d. BO, I.N.E. Saml. O. A. (I)	i. SN, S.L.S. 8, 18. (H)
e. ES, I.N.E. Saml. O. A. (A)	j. HO, S.L.S. 318, 98.
f. LF, R3, 165, 260; även S.L.S. 82, 378, S.L.S. 125, 44, S.L.S. 126, 4;	

Varianter. a. NI, Ingå.

Herr Karl till sin fos-ter-mo-der gick. Han frå-ga-de
hen-ne om råd. Hur skall jag, hu-ru skall jag den jung-fru ur
klostret få? Herr Karl han so-ver al-le-na.

b. Åb, Pargas.

Uppt. Karl Ekman 1890.

Prins Karl han drömde en dröm i natt på nat-te-sän-gen där han
låg, hur han skull gå att fri-a allt upp till En-ge-land.
Men prins Karl han so-ver al-le-na.

c. Åb, Finby.

Sj. Karl Vikström.

Uppt. Otto Andersson.

Prins Karl in till sin mo-der gick och frå-ga-de hen-ne råd, hur han skol-le

gö - - ra att jungfrun från klostret få. Prins Karl so-ver al - le - na.

d. *Nl, Borgå, Kurböle.*
Sj. *Lovisa Blomkvist, f. 1846.*

Uppt. Otto Andersson.

Herr Karl in till sin fos-ter-mor gick; han frå-ga-de sig om råd, allt
hu - ru han den jung-frun sku få, som up - på klost-ret går. Herr
Karl so - ver al - le - na.

e. *Nl, Esbo.*
Sj. *Johanna Lindström, f. 1839.*

Uppt. Otto Andersson.

f. *Öb, Lappfjärd, Dagsmark.*
Sj. *Karl Gust. Lång.*

Uppt. O. R. Sjöberg 1875.¹

Herr Karl han till sin fos-ter-mo-der gick och frå-ga-de hen-ne om
råd, hur han den skö - na jung - frun i klost-ret mån-de
få. E - - me - dan Karl, e - - me - dan Karl so-ver al - le - - na.

¹ Upptecknaren anges i R 3, 165, 260 oriktigt vara Sjögren.

g. Åb, Pargas.

Uppt. Karl Ekman 1890.

Prins Karl dröm-de en dröm i natt på nat-te-sän-gen
där han låg, hur han skull gå att fri--a allt
upp till En-ge-land. Men Prins Karl han so-ver al-le---na.

h.¹ NI, Snappertuna.

Uppt. E. Hedman 1909.

Kung Karl upp till fos-ter-mod-ren gick och frå-ga-de hen-ne för
råd, hur han skul-le få den jung-frun, som å klost-ret sit-ta
må. Kung Karl so-ver al-le---na.

i. NI, Snappertuna.
Sj. *Edla Tententus*.

Uppt. Anna Bengelsdorff 1889.

Herr Karl upp till sin mo-der gick, han frå-ga-de hen-ne om
råd, hu-ru han den skö-na jom-frun från klos-tret skull kun
få. Men si herr Karl han so-ver al-le---na.

j. Åb, Houtskär, Träsk.
Sj. *Hilda Jansson*.

Uppt. Bertil Malm 1920.

Herr Karl till sin fos-ter--mo-der gick, han frå-ga-de

¹ Var. fr. SN (Saml. O. A.) lika.

hen - ne om råd: Hu - - ru skall jag den jung-frun ur
klost - - ret få? Herr Karl han so - ver al - - le - na.

A. ES, Svenssons saml. 6, 5. (e)	E. »Prins Karl», HI, S.L.S. 82, 119.	TEXT.
B. »Prins Karl», PA, S.L.S. 16, 213.
(b, g)	F. »Kung Karl», SN, W. Brenners saml.
10.	Översikt.
C. »Herr Karl», IÅ—LT—PO—SI, Nyl.
III, 51. (a)	G. »Herr Karl», SN, W. Brenners saml.
18.	
D. LF, R3, 165, 260; publ. Några prof
13; även MU, S.L.S. 19, 50. (f)	H. »Herr Karl», SN, S.L.S. 8, 16. (i)	
	I. BO, I.N.E. Saml. O. A. (d)	

A.

Varianter.

Esbo. Sj. Johanna Lindström, f. 1839 (lärt visan av sin mor). Uppt. A. P. Svensson 1910.

1. Herr Karl han gångar till sin fostermoder in,
han frågade henne om råd,
hur han den sköna jungfrun,
som uppå slottet går, skull få?
— men herr Karl han sover allena —	»Och lyster skön jungfrun till vakstuan
gå
och se herr Karl är död?»
2. »Och gör dig sjuk och gör dig död,
och låt dig förläggas på bår.
Låt ingen annan veta därå
än dina drängar små.»	6. Herr Karls tu småa drängar
de klädd sig i kläderna vit.
»Och lyster skön jungfrun till vakstuan
gå
och se herr Karl i lik?»
3. Herr Karls småa drängar
de klädd sig i kläderna gul.
»Och lyster skön jungfrun till vakstuan
gå
och se herr Karl sjuk?»	7. Herr Karls tu småa drängar
de klädd sig i kläderna blå.
»Och lyster skön jungfrun till vakstuan
gå
och se herr Karl på bår?»
4. »Herr Karls tu småa drängar
de klädd sig i kläderna svart.
»Och lyster skön jungfrun till vakstuan
gå
och se herr Karl svag?»	8. Sköna jungfrun hon upp till sin
fostermoder går
och frågade henne om råd,
om hon skulle till vakstuan gå
och se herr Karl på bår.
5. Herr Karls tu småa drängar
de klädd sig i kläderna rö.	9. »Ej beder jag dig, ej råder jag dig,
ej heller så nekar jag dig,
men akta dig väl för herr Karl,
att han icke tager dig fast.»

10. Sköna jungfrun hon in i kamma-
ren går,
hon kammar och krusar sitt hår,
som hon skulle in till vakstuan gå
och se herr Karl på bår.

11. Sköna jungfrun in genom dör-
ren steg,
hon glimmade som en sol.
Men herr Karl, som på båren låg,
hans falska hjärta log.

12. Sköna jungfrun hon till hans
huvud gick
och klappa på rödblommand kind.
»Krist give du vore levande än,
visst hadde du varit min!»

13. »Sköna jungfrun hon till hans
fötter gick,
hon lyftar på svepeduk.
»Så sant som jag en syndare är,
så finns där liv ännu.»

14. Sköna jungfrun hon sig åt dören
gick,
hon ber sina vänner godnatt.
Men herr Karl, som på båren låg,
han tager henne fast.

15. »I båren ut min likebår,
I båren in min säng,
i morgon skall mitt bröllop stå
allt med min lilla vän.»
— men herr Karl han sover allena —

B.

Pargas. Uppt. Karl Ekman 1890.

1. Prins Karl drömde en dröm i natt
på nattesängen, där han låg,
hur han skull gå att fria
allt upp till England.
— men prins Karl han sover allena —

2. Prins Karl till sin moder gick;
han frågade modren sin,
hur han skull sköna jungfrun
allt ifrån klostret få.

3. »Du gör dig sjuk, du gör dig död,
du lägger dig på bår,
om du skall sköna jungfrun
allt ifrån klostret få.»

4. Prins Karls små drängar
di klädde i kläderna röd.
»Mig lyster sköna jungfrun,
kom se prins Karl är död.»

5. Prins Karls små drängar
di klädde i kläderna vit.
»Mig lyster sköna jungfrun,
kom se prins Karl är lik.»

6. Prins Karls små drängar
di klädde i kläderna blå.
»Mig lyster sköna jungfrun,
kom se prins Karl på bår.»

7. Och jungfrun till sin moder gick,
hon frågade henne råd,
om hon skull ned åt stugan gå
och se prins Karl på bår.

8.¹ »Och intet jag dig neka vill
ej heller neka kan,
men om du ner åt stugan går,
visst narrar Karle dig.»

¹ Str. 8 även sålunda: »Och intet jag dig nekar,
och intet jag dig ber.
Men ack när du kommer på konungens gård,
så akta han sviker dig.»

9. Och jungfrun in genom dörren
steg,
hon glemmade som en sol.
Prins Karls falska hjärta
de låg på bären och log.

10. Och jungfrun till hans kista steg,¹
hon klappade honom på knä.
»Ack herre medan du levde,
visst höll jag dig så kär.»

11. Och jungfrun till hans huvud
steg,
hon lyfte på svepeduk.
»Ack herre medan du levde,
visst var du vännen min.»²

12. Och jungfrun till hans kista steg,
hon klappade honom på kind.
»Si så sant herrn had levat,
visst had han varit min.»

13. Och jungfrun ut genom dörren
sprang,

hon bad dem alla godnatt.
Prins Karl utur bären sprang,
och tog den jungfrun fast.

14. »I bären ut min likkistbår,
I bären nu in min säng.
Mig lyster, sköna jungfru,
kom vila sig här än.»³

15. I bären in bord och bänkar,
I bären in mjöd och vin.
Si så sant herren lever,
skall jungfrun bli kärestan min.»

16. Och jungfrun uti klostret var,
hon grät den långa natt.
»Jag tror det var en ängel,
som tog vår syster fast.»

17. Och denna visan är nu gjord
allt om en unger prins,
som tänkte sig ut att fria
allt upp till Engeland.
— men prins Karl han sover allena —

C.

Ingå—Lapträsk—Pojo—Sibbo.

1. Herr Karl till sin fostermoder gick,
han frågade henne om råd:
»Hur skall jag, huru skall jag
den jungfru ur klostret få?»
— herr Karl han sover allena —

2. »Du gör dig sjuk, du gör dig död,
du lägger dig på bår,
låt ingen det få veta,
bara svennerna små.»

3. Herr Karls små drängar
va klädd i kläderna röd:

»Och behagar skön jungfrun ti vakstu-
gan gå
och se herr Karlen död?»

4. Herr Karls små drängar
va klädd i kläderna blå:
»Och behagar skön jungfrun ti vakstu-
gan gå
och se herr Karl på bår?»

5. Herr Karls små drängar
va klädd i kläderna vit:

¹ Eller: till hans fötter gick.

² Eller: så sant som herren lever, så finns här liv ännu.

³ Eller: »I bären ut min likkistsäng,
min bänkar och min bur.
I söndag skall mitt bröllop stå
allt efter dagarna sju.»

»Och behagar skön jungfrun ti vakstugan gå
och se herr Karlen lik?»

6. Herr Karls små drängar
va klädd i kläderna svart:
»Och behagar skön jungfrun ti vakstugan gå,
så skall det ske strax.»

7. Sköna jungfrun hon frågade
sin moder om råd:
»Skall jag nu till vakstugan gå
och se herr Karl på bår?»

8. »Och intet jag dig nekar,
ej heller jag dig ber,
men när du kommer till herr Karls gård,
herr Karl visst sviker han dig.»

9. Sköna jungfrun in genom dörren
steg,
hon glimmade som en sol.
Herr Karls falska hjärta
det uppå bären log.

10. Sköna jungfrun steg litet bättre
fram,
hon klappade honom på knä:
»Hade du länge levat,
visst hade du hållit mig kär.»

11. Sköna jungfrun hon steg litet
bättre fram,
hon klappade honom på kind:
»Och hade du länge levat,
visst hade du varit min.»

12. Sköna jungfrun steg litet bättre
fram
och lyfte på svepeduk:
»Så sant som jag lever,
så finns här liv ännu.»

13. Sköna jungfrun ut genom dörren
steg,
sina vänner hon bjuder godnatt.
Men herr Karl han sprang opp av bären
och tog den jungfrunen fatt.

14. »I bären ut min likebår,
I bären ut min säng,
så sant som jag lever,
så håller jag jungfrunen.

15. I bären ut min likebår,
I skuren i mitt golv,
i morgon så skall mitt bröllop stå,
ja innan klockan tolv.»

16. De andra jungfrur i klostret satt,
de gräto den hela natt:
»Förvisst det var en ängel,
som tog vår syster fatt.»
— herr Karl han sover allena —¹

D.

Lappfjärd, Dagsmark. Sj. Karl Gust. Lång. Uppt. J. E. Wefvar 1875—1876.

1. Herr Karl han till sin fostermoder
gick
och frågade henne om råd,
hur han den sköna jungfrun
i klostret mände få.
— emedan Karl, emedan Karl sover al-
lena —

2. »Ilägg dig sjuk, ilägg dig död,
ilägg dig uppå bår,
strax du den sköna jungfrun
i klostret mände få.»

3. Jungfrun hon till fostermodern
gick,

¹ I en uppt. från Pojo lyder omkv. i de fyra sista stroferna: Herr Karl han ej sover allena.
Not i Nyl. III.

hon frågade henne om råd,
om hon skulle till bakstugan gå
och si herr Karl på bår.

4. »Intet jag dig neka vill,
ej heller så beder jag dig,
men akta dig, det säger jag,
att Karl förräder dig.»

5. Jungfrun hon in genom dören
steg,
hon glämmade som en sol,
men herr Karl, som på bären låg,
hans falska hjärta log.

6. Jungfrun till hans fötter steg
och klappade honom på knä.
»Krist give du ha levat,
så visst du finge mi.»

7. Och jungfrun till hans huvud steg
och klappade honom på kind.
»Krist give du ha levat,
så visst du vore min.»

8. Och jungfrun hon till dören gick
och bad sina vänner go natt.
Men herr Karl som på bären låg,
han fick den jungfrun fast.

9. »I bären ut min likebår,
I bären in (ut) min säng,
i natt så skall jag sova
me klisternunnan min.

10. I bären ut bol och bänkar,
I bären in mitt skrin,
i dag skall mitt bröllop stå
me klisternunnan min.»

12. Och alla de nunnor i klister var,
de dansade alla i ring.
»Och Krist give en sådan ängel,
som tog oss alla omkring.»

12. »Och alla de nunnor i klister var
de dansade var för sig.
»Krist give en sådan ängel,
som tog oss alla omkring.»
— emedan Karl, emedan Karl sover
allena —

E.

Hitis, Rosala. Sj. M. L. Hollsten. Uppt. J. E. Wefvar 1880-talet.

1. .:; Prins Karl han till sin moder
gick,
han frågade henne om råd, .:;
huru han sköna jungfrun
av klostret månne få.
— prins Karl sover allena —

2. »Gör dig sjuk och gör dig död,
och lägg dig uppå bår,
så kan du lättast jungfrun
av klostret narra få.»

3. Prins Karls småa drängar
va klädd i kläderna röd.
»Behagar sköna jungfrun
kom se prins Karlen död?»

4. Prins Karls småa drängar
va klädd i kläderna vit.

»Lyster sköna jungfrun
kom se prins Karlen lik?»

5. »Prins Karls småa drängar
va klädd i kläderna blå.
»Behagar sköna jungfrun
kom se prins Karl på bår?»

6. Jungfrun till sin moder gick,
hon frågade henne om råd,
om hon skull få gå sia
prins Karl uppå bår.

7. »Intet jag dig nekar,
och intet neka vill,
så sant som han har levat,
så hade han narrat dig.»

8. Jungfrun in i kammaren steg,
hon glimmade som en sol,
Prins Karls falska hjärta
det låg på bären och log.

9. Och jungfrun till hans huvud steg,
hon klappade honom på kind.
»Krist give du har levat,
visst hade du varit min.»

10. Och jungfrun till hans fötter steg,
hon klappade honom på tå.
»Så sant som du hade levat,
visst hade du varit min.»

11. Och jungfrun hon lyfte på sve-
peduk,
hon såg att där var liv.
»Så sant som Gud i himmelen,
så finns här liv ännu.»

12. Och jungfrun ut genom dörren
språng,
hon bad sina vänner god natt.
Prins Karl upp av bären språng,
han nappade jungfrun fast.

13. »Och bären ut min likebår,
och hämtan in min säng,
så sant som Gud i himmelen,
så är nu jungfrun min.

14. Och bären in bord och bänkar,
och hämtan in mjöd och vin,
i söndag skall mitt bröllop stå
med klosterjungfrun fin.»

15. .: Och alla jungfrun i klostret var,
de grät en långan natt. .:
»Jag tror det var en ängel,
som tog vår syster fast.»
— prins Karl sover allena —

OTRYCKTA F. (str. enl. A: 1—3, 5, 7—9, 11, 12, 12 a,
TEXTER. 13—15, 15 a). Snappertuna. Uppt. W.
Översikt. Brenner 1910—13.
G. (1—3, 5—9, 11, 12, 12 a, 14, 15, 15 a).
Snappertuna. Uppt. W. Brenner 1910—13.

H. (1—3, 5, 7, 6, 4, 11, 13, 12, 14, 15 a,
15). Snappertuna, Norrby. Sj. Edla Tenle-
nius. Uppt. Anna Bengelsdorff 1889.

I. (1—3, 6, 7, 4, 8, 9, 11, 12—15). Borgå,
Kurböle. Sj. Lovisa Blomkvist, f. 1846.
Uppt. Otto Andersson 1908.

Avvikelser i F—I enligt A.

1^a Kung Karl F; upp till s. f. gick F, G;
upp till sin moder gick H; in till s. fostermor
gick I — 1^a Och frågade. . . F, G; H. f. sig
om r. I — 1^a Hur skall jag den s. j. få F;
H. h. skulle den jungfrun få G; Allt huru
h. d. jungfrun sku få I — 1^a Från klostret
skull kunn få H; S. u. klostret går I; S. i
klostret sitta må F, G.

2^a Du gör d. s. du. . . H, I — 2^a O. lägg
dig uppå b. F, G; Du lägger dig på b. H, I
— 2^a Låt ingen det få veta I; Så kan du den
jungfrun få G; Så skall du väl den jomfrun
H; Så skulle du den jungfrun få I — 2^a Blott
dina svenner s. F; Från klostret kunna få
H; vers 1^a upprepas i G, I.

3^a Kung K. s. svenner F; båda drängar
H; Till jungfrun kom små svenner I —
3^a Var(der) klädda. . . F, G; Va klädd. . . I;
Va klädda i klädren g. H — 3^a Behagar
sköna. . . F, G; till bakstugan g. G; sköna
jomfrun på vaktstugan g. H; till Karls
gård g. I — 3^a O. s. kung Karl F; [Och se]

G; ligger s. F, G; O. s. unga Karl I; är sjuk
H, I.

4^a vers 3^a upprepas i H, I — 4^a enl. 3^a
H, I — 4^a vers 3^a upprepas i H, I — 4^a Så
skall de ske nu strax H; De ska ske nu
snart I.

5^a vers 3^a upprepas i F, G, H — 5^a enl. 3^a
F, G, H — 5^a vers 3^a upprepas i F, G, H —
5^a enl. 3^a F, G, H.

6^a vers 3^a upprepas i G, H, I — 6^a enl.
3^a G, H, I — 6^a vers 3^a upprepas i G, H, I —
6^a enl. 3^a H, I; i lik I.

7^a vers 3^a upprepas i F—I — 7^a enl. 3^a F—
I; klädren grå H — 7^a vers 3^a upprepas i F—
I — 7^a enl. 3^a F, H, I.

8^a Jungfrun upp (el. in). . . gick F, G, I
— 8^a enl. 1^a I; O. f. h. på lov F — 8^a skulle
få F, G; t. bakstugan g. F; till Karls gård
g. I — 8^a Att se. . . G; kung Karl ligga p.
b. F; unga Karl I.

9^a Intet jag dig nekar F, G; Intet jag dig
neka vill I — 9^a E. h. jag dig ber F, G, I —

9⁸ M. a. d. därföré F; M. a. d. att icke G; M. a. den karlen bedrager dig I — 9⁴ Att kung Karl ej bedrager dig F; Herr Karl bedrager dig G; För han vill bli din man I.

11¹ Och j. innanför d. s. F, G; S. jomfrun. . . H; [Sköna] I — 11³ Kung (*el.* Herr) Karls falska hjärta F—H; Och Karl. . . I — 11⁴ Det låg på bären och log F, G; På bären låg och log H.

12¹ [Sköna] I; S. jomfrun till. . . H; Jungfrun steg litet bättre fram F, G — 12² O. klappade p. hans k. F, G; Hon klappade honom på k. H; Hon k. p. vitan k. I — 12³ K. g. kung (*el.* herr) Karl hade levat F, G; K. g. du har levat H; Ack give Gud du levde än I — 12⁴ V. had (*el.* har) han v. m. F, G; V. har d. H; blivit m. H, I.

12 a¹ *vers* 12¹ *upprepas* i F, G — 12 a² *enl.* 12²; hans bröst F, G — 12 a³ *vers* 12³ *upprepas* i F, G — 12 a⁴ *enl.* 12⁴; varit min tröst F, G.

13¹ *vers* 12¹ *upprepas* i F; Och j. till. . . I; S. jomfrun till h. f. steg H — 13² Och lyfte p. vitan linn I; Och känner på hans fot F; Hon klappade honom på knä H — 13³ Så s. s. jag här lever F; Ni säger vad

ni säga vill I; Krist give du hade levat H — 13⁴ Men här är livet in I; Så lever kung Karl än F; Visst har du mig hållit kär H.

14¹ Jungfrun utanför d. steg F, G; S. jomfrun ut H; genom d. steg H, I — 14² Hon bjöd. . . H; Och bad. . . I; sina svenner F; Hon bad små svenner g. n. G — 14³ Och Karl. . . I; Kung Karl upp utav bären sprang F; Herr K. upp utav b. steg (*el.* sprang) G, H — 14⁴ Och fick den jungfrun fatt F, G; Och fick den jomfrun fast H; H. tog den jungfrun fast I.

15¹ I fören ut G, I; m. bäre G; min likesbår I; min bår F — 15² Ni bäddar upp m. s. I; Och skuren nu mitt golv H; I hämtan mjöd och vin F — 15³ Nu har jag fått den jungfrun I — 15⁴ Med allra kärestan min F; Allt uti en grön äng G; Ja när som klockan tolv H; Som jag har vänt så läng I.

15 a¹ I skuren mina bänkar F, G; I bären ut mitt skåp och skrin H — 15 a² I sopen rent mitt golv F, G; *vers* 15² *upprepas* i H — 15 a³ *vers* 15³ *upprepas* i F—H — 15 a⁴ Allt (*el.* Ja) innan klockan tolv F—H.

O m k v ä d e. Men si herr. . . H; Herr K. sover a. F, G, I.